

Péče o člověka

Pozdrav:

Milé sestry a milí bratři, vítám Vás na těchto bohoslužbách slovy apoštolskými: Milost našeho Pána Ježíše Krista, láska Boží a přítomnost Ducha svatého se všemi námi. Amen

Introit:

5 Budou zpívat o Hospodinových cestách, neboť sláva Hospodinova je velká.

6 Hospodin je vyvýšený, ale hledí na poníženého, zdálky pozná domýšlivce.

7 I když jsem v soužení, ty mi zachováš život, vztáhneš ruku proti hněvu mých nepřátel a tvá pravice mě spasí.

8 Hospodin za mě dokončí zápas. Hospodine, tvoje milosrdenství je věčné, neopouštěj dílo vlastních rukou!

(Ž 138, 5-8)

Píseň: 642

Modlitba:

Chválíme tě a dobrořečíme ti, nebeský Otče, za to, že jsi nás přijal za své děti, ačkoliv jsme hříšní lidé, naklonění zapomínat a žít podle sebe. Ty s námi máš trpělivost a projevuješ nám milosrdenství, ale my nemáme trpělivost pro druhé. Zveš nás do shromáždění, abys tu byl s námi a my s tebou, abys nás vedl, poučoval a proměňoval. Svěřil jsi nám slavnou službu: svědčit každému člověku o tvé dobrotě a vyhlášovat naději. Tu stojíme před tebou. Čekáme na tvé slovo, na moc tvého Ducha. Dej se nám, Pane, poznat ve svém pokoji a radosti. Amen.

I. Čtení:

Milí bratři a milé sestry v Pánu Ježíši Kristu, vyslechněte si slova z Písma Svatého, jak je nacházíme zapsaná v evangeliu podle Matouše, v 10 kapitole, od 1-10 verš.

1 Zavolal svých dvanáct učedníků a dal jim moc nad nečistými duchy, aby je vymítali a uzdravovali každou nemoc a každou chorobu.

2 Jména těch dvanácti apoštolů jsou: první Šimon, zvaný Petr, jeho bratr Ondřej, Jakub Zebedeův, jeho bratr Jan,

3 Filip, Bartoloměj, Tomáš, celník Matouš, Jakub Alfeův, Tadeáš,

4 Šimon Kananejský a Išariotský Jidáš, který ho pak zradil.

5 Těchto Dvanáct Ježíš vyslal a přikázal jim: „Na cestu k pohanům nevstupujte, do samařské obce nechoďte;

6 jděte raději ke ztraceným ovcím z lidu izraelského.

7 Jděte a kažte, že se přiblížilo království nebeské.

8 Nemocné uzdravujte, mrtvé probouzejte k životu, malomocné očišťujte, demony vymítejte; zadarmo jste dostali, zadarmo dejte.

9 Neberte od nikoho zlato, stříbro ani měďáky do opasků;

10 neberte si na cestu mošnu ani dvoje šaty ani obuv ani hůl, neboť ‚hoden je dělník své mzdy‘. (Mt 10, 1-10)

Blahoslavení jsou všichni, kteří slyší Boží slovo a ve svém srdci ho zachovávají. Amen

Píseň: 675

Slůvko dětem:

Ukažte dětem plavky (nebo šnorchl, nafukovací kruh... něco, co souvisí s plaváním). Víte, kam se dneska vypravíme? Vzali jste si plavky? Ne? No to je škoda, protože dnes se při svých bohoslužbách společně vypravíte k rybníku!

Chodíte rádi k vodě? Co tam děláte nejradši? Je to skvělé, když se člověk může rozeběhnout a skočit do vody, plavat, potápět se, anebo se jen tak pohupovat na vlnách...

Co k tomu potřebuje? Vodu, plavky, zdravé tělo, kamarády...

U jednoho jeruzalémského rybníka byla pořádná tlačeniice. Tam bylo lidí, kteří se chtěli vykoupat! Ale bylo to trochu zvláštní místo a o tom, jak to tam chodilo s tím koupáním, zdravím a kamarády a taky s Ježíšem, o tom se dozvíte v nedělní škole.

Píseň: „Všechny děti v celém světě“ ze zpěvníku „Buď Tobě sláva“

Kázání:

Slova Písma Svatého, nad kterými se budeme dnes zamýšlet, jsou zapsaná v evangeliu podle Matouše, v 9 kapitole, ve 35-38 verši. Tam čteme:

35 Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu.

36 Když viděl zástupy, bylo mu jich líto, protože byli vysílení a skleslí jako ovce bez pastýře.

37 Tehdy řekl svým učedníkům: „Žeň je velká, dělníků málo.

38 Proste proto Pána žně, ať vyšle dělníky na svou žeň!“ (Mt 9, 35-38)

Milí bratři a sestry.

Minulou neděli jsme spolu s Ježíšem prožívali dobrodružnou plavbu na moři. Dnes slyšíme, že Ježíš je na cestě a obchází všechna města i vesnice. A nejenom to, ale ON tam **učí, káže a uzdravuje**. Jeho přirozenost ho přivádí k bratrům a sestrám. ON sám je cesta, na které potkává ztracené, aby je přivedl k **pravdě a životu**. Jeho práce má zatím velmi pozitivní ohlas, protože jsme na začátku jeho působení. Lidé přicházejí zdaleka, aby na vlastní oči **viděli**, na vlastní uši **slyšeli** a na vlastní kůži **prožili**, co tento Ježíš dělá.

Ježíš na cestě je vzorem pro učedníka, který je vyslaný od Něho. Jeho chození není turistická zábava, je to putování, které přináší povzbuzení do života, naději a nový smysl pro člověka.

Lidé dokonce přišli až za Ježíšem a to z nejrůznějších končin. Přišli ze široka zdaleka – a přišli s nějakými představami, s nějakým očekáváním. To nejsou lidé, kteří by měli ve všem jasno! Je v nich ještě spousta otázek a zmatku. Pán Ježíš to dobře ví a popisuje je jako zmatené stádo, které vlastně vůbec neví, kam jít a co dělat, aby našli dobrou pastvu. Jsou vysílení a skleslí jako **ovce bez pastýře**, protože sami si nedokáží najít odpověď na všechny otázky, které tíží.

Situace tedy vypadá tak, že někde stojí Pán Ježíš, okolo něj jeho učedníci a pak až kam oko dohlédne, postávají lidé a **naslouchají**.

Izraelci. Židé. Ženy. Děti. Příslušníci Božího lidu, kteří čekají, že tenhle **rabbi** možná něco změní v jejich životě. Třeba jim pomůže vyřešit jejich problémy. Konec konců – říká se o něm ledacos! Ale na druhou stranu – znáte to, lidé toho napovídají... Proto spíš tak opatrně sondují, co a jak.

A nejsou i v našem okolí lidé, kteří si nás mapují? Možná se jen chtějí přesvědčit, co jsme zač. A co jsme podle nich? Kroužek? Fanatici? Kult? Parta?

Za dva tisíce let se situace až zas tak moc nezměnila. Pořád je tu velké množství lidí zmatených a nejistých. Předem soudících a odmítavých. **Jenže co je dobré a co zlé?** Co máme dělat, abychom žili šťastný a spokojený život. Co máme udělat, abychom ze svého života odstranili, nemoc, smutek, strach, spory a hádky, chudobu... Je toho mnoho, co nás trápí a chtěli bychom to vyřešit.

Hledáme někoho, kdo nám v tom pomůže. I my toužíme najít dobrou pastvu s **Pastýřem**, který by nás k ní dovedl. Ptáme se lidí, kolem nás – příbuzných, známých, sousedů, spolupracovníků. Ptáme se na jejich zkušenosti a svědectví. Sami chceme slyšet, vidět a potkat se s Někým, kdo nás občerství, tak, že už žíznit nebudeme.

Milí bratři a sestry.

Žel – toto očekávání nebývá ani zdaleka naplněno. Ani za časů Pána Ježíše, ani dnes. Zmatená a bloudící stáda nenacházejí dobré pastýře, kteří by je dovedli na pastvy zelené a k vodám tichým. Stádo tu je, ale dosavadní pastýři selhali. V té situaci je obsažena nevyslovená obžaloba špatných pastýřů, kteří se špatně starali o svěřené stádo. Jak to, že jsou zmatení? Jak to, že se o ně nikdo nestaral? Jak to, že lidé, kteří měli otázky, tak zůstali bez odpovědí? Jak to, že pole, které je připraveno ke žni, tak není sklizené?

Je to ale i naše **obžaloba**, protože vidíme, že stejná bolest trápí i tuto dobu. Jak to, že jsme nedokázali pomoci těm, kteří jsou ztrápeni? Víme-li o dobré pastvě, tedy víme-li o tom, co dokáže život naplnit, přinést **radost a pokoj** – proč jsme k tomu nedokázali přivést lidi kolem nás? Tady nejde o žádné dalekosáhlé misijní výpravy. **Jde o naše rodiny, o naše sousedy, o naše spolupracovníky**. Jde o lidi kolem nás, kteří k nám mají důvěru, protože jsme jedněmi z nich. Jsme jim podobní.

Pánu Ježíši jde o „ztracené ovce“. O církev, o Boží lid, který zmateně bloudí a hledá se v tomto světě.

Slyšeli jsme: *Ježíš obcházel všechna města i vesnice, učil v jejich synagógách, kázal evangelium království a uzdravoval každou nemoc a každou chorobu.*

Pomáhat ztrápeným v jejich nemoci je úkolem učedníku. **Péče o člověka** – to je to, co mají udělat. Tím se projeví ono **přibližující se království nebeské**. Ježíš svým učedníkům řekl: hlásejte, že se přiblížilo království nebeské – a pak jmenuje konkrétní věci, kterými to mají učedníci dělat. Nenajdete tam žádné poučování, žádné vysvětlování, žádné sdělování hlubokých nadčasových pravd.

Chceme lidem ukázat, že se přiblížilo království nebeské? Tak jdeme, seberme všechny síly, co máme a pomáhejme jim. Dělejme to, na co nám síly stačí, o ostatní se postará sám Bůh.

Ježíš počítá i s tím, že budou místa, lidi, situace, kde nás nepřijmou, nepochopí, odmítnou. Není člověk ten, aby se zavděčil lidem všem. Království Boží přichází také pro zélóty v horách, helenizované židy ve městech, chudé rybáře i bohaté celníky. Ti všichni mají poznat jeho moc a ta se pozná v okamžiku, když je jim pomozeno v jejich trápení. Boží království přichází ve spravedlnosti a moci.

To je i poselství dnešní příběhu. I nás Pán Ježíš posílá, aby i skrze nás měnil životy jiných k lepšímu. Naším úkolem není se povyšovat, ale uskutečňovat poslání, že cesta do Božího království vede **skrze Ježíše Krista**. Amen.

Píseň: 607

Ohlášky:

Přímluvná modlitba:

Pane Ježíši, myslíme na ty, kdo musí ve svém povolání zacházet se zlem, kdo se mu musí i velice přibližovat, vyhledávat je a stíhat je. Prosíme, stůj při nich; při bratřích a sestřích, kteří se starají o nemocné, při rodičích a vychovatelích dětí a mládeže, při těch, kdo jsou pověřeni, aby udržovali pořádek a bezpečnost, při těch, kdo pracují na soudech a ve věznicích. Dej, aby spravedlnost byla nesena duchem milosrdenství. Prosíme tě také za pracovníky v manželských poradnách a za ty, kdo pomáhají lidem mentálně postiženým. Dávej dar nové trpělivosti a naděje, když se zdá každé úsilí marné. Dej, aby tvá církev všude proti zlu bojovala zbraněmi Ducha a byla naplněna tvým pokojem až do příchodu tvého konečného království. Amen.

Modleme se pak společně:

Otče náš....

Píseň: S 44

Posláni:

20 „Království Boží nepřichází tak, abyste to mohli vyzpozorovat;

21 ani se nedá říci: ‚Hle, je tu‘ nebo ‚je tam‘! Vždyť království Boží je mezi vámi!“ (Lk 17, 20-21)

Požehnání:

24 Ať Hospodin ti žehná a chrání tě,

25 ať Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a je ti milostiv,

26 ať Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdarí tě pokojem. (Nm 6,24-26)

Píseň: 702